
[2018-7-RE](#)

CAUSA 2018-7-RE

(*Canut Bové c/ Principat d'Andorra*)

Número de registre 77-2018. Recurs d'empara

Aute del 4 de juny del 2018

BOPA núm. 36, del 16 de maig del 2018

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 17 de maig del 2018, per la representació processal del Sr. Ramon Canut Bové, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 7 de maig del 2018 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-7-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 7 de maig del 2018;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Arguments del recurrent

- Contràriament a allò que ha estat considerat pel Tribunal Constitucional en l'aute impugnat, la part recurrent considera que s'ha vulnerat el seu dret al recurs en el procés penal pel fet que la Sala Penal no va donar resposta als seus motius d'apel·lació i no es van examinar "*ni molt menys*" tots els indicis de culpabilitat al·legats.

- També discrepa de les consideracions efectuades respecte de la prova pericial forense de caràcter

informàtic, ja que la seva representació processal en aquell moment, en resposta a la providència del 20 de novembre del 2013, va presentar un escrit en què demanava literalment que "*seria necessari acarar les "MAC" de tots els ordenadors d'aquell despatx d'arquitectura i veure en la memòria del Router per comprovar exactament de quin ordinador es van cometre els delictes*". Ara bé, la batlle instructora no va acordar la pràctica d'aquesta diligència sumarial.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que revoqui l'acte impugnat, que admeti aquest recurs d'empara i, en el seu dia, que atorgui l'empara sol·licitada en els termes detallats en el seu escrit de recurs.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. La part recurrent formula recurs de súplica contra l'acte d'aquest Tribunal del 7 de maig del 2018 que va inadmetre a tràmit el seu recurs d'empara.

El recurs de súplica constitueix un remei processal que el legislador ofereix a la persona que es considera gravada per la resolució d'un òrgan jurisdiccional. Es presenta davant el mateix tribunal que va dictar la resolució recorreguda. Pertany al mateix tipus de recurs que, en el cas d'òrgans judicials unipersonals, sol denominar-se recurs de reforma o de reposició. La seva finalitat és aportar dades noves, sobre la base de nous fets o de la presència del dret preterit, que puguin dur al Tribunal a reformar o a reposar per "*contrari imperi*" la resolució anteriorment dictada.

Per aquesta raó institucional, aquest Tribunal ha declarat de manera reiterada, constant i uniforme que "*l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació per part del recurrent d'elements de fet o de dret nous*". Així s'expressen nombroses resolucions que, per conegudes, no procedeix enumerar aquí.

La no aportació de nous elements fàctics o jurídics suposa que el recurrent pretén substituir el raonament, que ha de ser i vol ser imparcial, del Tribunal, per la seva pròpia argumentació que, per essència i sense que, per tant, se li pugui fer cap retret al respecte, té naturalesa i funció parcial. En conseqüència, en aquests casos, el recurs de súplica ha de ser desestimat.

2.2. En el supòsit de fet que ens ocupa, l'argumentació del recurrent -exposada en l'apartat "2) *Objecte del recurs de súplica*"- abasta dos elements: a) que per part de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia no s'ha donat resposta als motius d'apel·lació, incorrent la sentència en incongruència omissiva per no haver examinat tots els indicis de culpabilitat al·legats per la part acusadora; i b) que per part de la batlle instructora no es va acordar la pràctica de la diligència sumarial consistent en una prova pericial forense de caràcter informàtic.

Quant al primer element, resulta suficient una lectura objectiva de la sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia per advertir que de cap manera s'ha produït una incongruència omissiva o *ex silentio*. El segon considerant d'aquesta sentència del 20 de desembre del 2017 és concloent al respecte. I en el primer considerant, accepta el raonament del Tribunal de Corts exposat en l'extens considerant tercer de la seva sentència del 26 de juliol del 2017, en què s'efectua una

anàlisi ben detallada dels diferents indicis en els quals la part acusadora fonamentava la presumpta culpabilitat de l'acusat. D'altra banda, els òrgans judicials ordinaris no estan obligats a analitzar, i conseqüentment a admetre o a rebutjar, tots els indicis al·legats per la part acusadora particular o popular. N'hi ha prou amb què efectuïn una valoració de tota la prova –inclosos òbviament els indicis de manera integral i substantiva, en consciència i d'acord amb les regles d'allò que s'ha denominat la "*sana crítica*". I que ho facin en el si d'un raonament justificat i que no sigui il·lògic ni arbitrari. Sense oblidar que la presumpció d'innocència constitueix un valor del màxim rang constitucional (article 10.2 de la CA i article 6.2 del CEDH) que ha de presidir l'actuació de tot òrgan judicial penal. I tots els elements anteriors han estat presents en aquest cas.

Pel que fa al segon element de l'objecte del recurs de súplica, la part argumenta que la batlle instructora no va acordar la pràctica d'una diligència sumarial (prova pericial forense de caràcter informàtic) i reproduïx el text literal de la seva petició. Com declara la jurisprudència i la doctrina constitucional del nostre entorn jurídic, el dret d'utilitzar els mitjans de prova proposats per una de les parts per a la seva defensa és un dret de configuració legal, per la qual cosa el seu exercici haurà d'ajustar-se a les normes reguladores de cada ordre jurisdiccional. Podria discutir-se, des d'una perspectiva molt antiformalista si la manifestació "*seria necessari acarar (...)*" constitueix una sol·licitud de diligència sumarial, però el cert és que la Batllia no la va considerar útil o pertinent i que la part acusadora no va formular, en fase sumarial, cap mena de recurs ni va reiterar la petició; i en el tràmit del plenari o fase d'enjudiciament no va proposar aquest mitjà de prova en la forma prevista per la Llei (articles 123 i 132 CPP).

La proposició formal d'aquesta prova va tenir efecte en segona instància i concretament mitjançant "*Altressi*" de l'escrit interposant el recurs d'apel·lació del 22 de setembre del 2017. La part acusada i el Ministeri Fiscal s'hi van oposar i la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, en l'aute del 23 d'octubre del 2017, va acordar no donar lloc a la pràctica de la prova sol·licitada, raonant que no podia encabir-se en cap dels supòsits establerts a l'article 201 del CPP i que resultava extemporània, ja que el temps idoni per a proposar-la havia preclos. La Sala Penal corrobora aquesta mateixa raonada fonamentació en l'aute del 29 de gener del 2018, mitjançant el qual desestima l'incident de nul·litat d'actuacions.

2.3. En conseqüència, no havent estat aportats en el recurs de súplica nous fets, ni nous elements de dret que contradiguin la resolució recorreguda, procedeix confirmar íntegrament l'aute d'inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, per no haver-se produït la vulneració dels drets fonamentals al·legada per la part recurrent.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Ramon Canut Bové contra l'aute del Tribunal Constitucional del 7 de maig del 2018 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-7-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 4 de juny del 2018.

Isidre Molas Batllori
President

Vicepresident

Dominique Rousseau

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Josep-D. Guàrdia Canela
Magistrat